

آگاهی و عملکرد اعضای هیأت علمی در سنجش روایی و پایایی سؤال های امتحانی

شهناز نجار* پروین عابدی*

Knowledge and practice of faculty members in assessing the validity and reliability of examinations

Sh.Najar P.Abedi

*Abstract

Background: Evaluation is one of the important aspects of teaching activity; and makes it possible to detect the positive and negative aspects of teaching. So evaluation is very important for improvement of quality of higher education in university.

Objective: Determining the knowledge and practice of faculty members about validity and reliability of exams.

Methods: In this study; 100 faculty members in Ahvaz medical university were selected randomly. Data were gathered via a questionnaire which included 22 questions about validity and reliability. 70 questionnaires returned after 2 months. We used descriptive statistical method for analyzing data.

Findings: 80% of subjects knew about content validity; 42.8% about surface validity; 25% about construct validity and 41.5% about possession validity.

41.5% of subjects had knowledge about test-retest; 35.7% about parallel; 42.9% about halves split and 24.2% about koudler-Richardson reliability index. In assessment of practice 45.7% of subjects were using content validity; and 20% test-retest; for validity and reliability of exams. But about other techniques of determining validity and reliability, subjects seemed to fail using them correctly.

Conclusion: Knowledge of faculty members about validity and reliability of exams is low; and using of various kinds of validity and reliability in exams is very low too.

Key words: Measurement, Exam Question, Teaching Assessment

*چکیده

زمینه: ارزشیابی یکی از بخش های مهم فرآیند آموزشی است و این امکان را فراهم می سازد تا بر اساس نتایج آن، نقاط قوت و ضعف را مشخص نمود. لذا نقش خطیری در ارتقاء و تضمین کیفیت آموزش عالی ایفا می کند.

هدف: مطالعه با هدف ارزیابی آگاهی و عملکرد اعضای هیأت علمی در مورد چگونگی سنجش اعتبار و پایایی سؤال های امتحانی انجام شد.

مواد و روش ها: این مطالعه در سال ۱۳۸۰ بر روی ۱۰۰ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اهواز انجام شد که به صورت تصادفی انتخاب شدند، پرسش نامه ای شامل ۲۲ سؤال میان افراد توزیع و پس از ۲ ماه، ۷۰ پرسش نامه جمع آوری شد. اطلاعات به دست آمده با نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها: ۸۰٪ افراد از روش اعتبار محتوی، ۴۱/۵٪ از روش اعتبار ملاکی، ۴۲/۸٪ از اعتبار صوری و ۲۵٪ از اعتبار سازه جهت تعیین اعتبار سؤال های امتحانی آگاهی داشتند. درخصوص آگاهی از روش های تعیین پایایی ۵۴/۱٪ از پایایی باز آزمایی، ۳۵/۷٪ از پایایی موازی یا همتا ۴۲/۹٪ از پایایی به روش دونیمه کردن و ۲۴/۲٪ از پایایی به روش کودر ریچاردسون آگاهی داشتند. در بررسی عملکرد افراد در خصوص تعیین اعتبار ۴۵/۷٪ اظهار داشتند که از طریق محتوی، ۱۰٪ ملاکی، ۵/۷۲٪ صوری و ۱/۵٪ از طریق محتوی و صوری اعتبار سؤال ها را می سنجند و در خصوص تعیین پایایی ۲۰٪ اظهار کردند که از طریق باز آزمایی، ۱۲/۸۵٪ موازی یا همتا، ۷/۱۵٪ دونیمه کردن و ۲/۸۵٪ کودر ریچاردسون پایایی سؤال های امتحانی را تعیین می کنند.

نتیجه گیری: با توجه به یافته ها، درصد کمی از افراد مورد مطالعه از شیوه های انجام پایایی و روایی سؤال های امتحانی آگاهی داشتند و عملکرد آنها نیز در این مورد ضعیف بود. لذا باید با برگزاری کارگاه های اختصاصی در این زمینه آگاهی اعضا را افزایش داد.

کلید واژه ها: سنجش آموزشی، پرسش های امتحانی، تدریس